

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 6
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sâmbătă,
10 Februarie 1940

LUCRURI CIUDATE IN AMERICA

de I. Cocuț

Rândurile acestea sunt scrise în inima Americii, în statul Missouri, cam vreo 1800 de km. dela New-York. Și m'am gândit că o să fie interesant pentru cetitorii FARULUI să știe ceva despre unele lucruri interesante din lumea nouă, din America. În ade-văr, sunt aici unele lucruri pe care, când le vezi, îți stă mintea în loc, cum spune Românul.

Îți plătește pentru că nu lucrezi

Aceasta o face statul american. O mulțime de țărani americani au primit sume frumoase de dolari ca să nu samene pe pământul lor grâu. Statul vine la ei și le cere ca pe o parte din țarina lor să nu samene cereale și în schimb vor primi frumoase sume de bani. Se spune că statul nu vrea să se producă prea mult grâu și să-i scadă prețul. Aceasta e explicația pe care am auzit-o. Dar nu m'am putut împăca cu ea. Să-ți dea bani ca să nu sameni grâu, asta e ceva ciudat.

Ori ai, ori n'ai

Nu există oale de mijloc aici. Cine are de lucru în America, capătă plată foarte bună. Munca se plătește bine. Chiar femeile care au lucru undeva, sunt plătite dela 60 dolari în sus pe lună. Bărbații lucrând câte șase ore pe zi, câștigă între 100 și 180 dolari pe lună. Hrana e ieftină și hainele sunt și mai ieftine. Așa că cine lucrează, își poate permite orice lux.

Dar vai de acela care și-a pierdut lucrul. Indată ajunge cel mai sărac om pe pământ. Nu mai are nimic. Nici a cerși nu poate merge, că nu-i dă nimeni nimic.

Boala automobilului

Toată lumea are automobil. Ba sunt unii care au câte două. Unul e de sărbători, altul e de

Popor neastâmpărat și gălăgios

Le place gălăgia la americani. Și e greu americanului să stea, să gândească adânc. De aceea n'au nici poeți, nici filosofi mari. Să alerge cu mașina, să meargă la sporturi unde strigă cât pot de tare, să rădă, să se lupte, asta-i plăcerea lor. În oficii sunt anunțuri care îți cer să râzi când vorbești cu oamenii, să râzi ori ai, ori n'ai de ce. La radio cea mai mare parte a programelor e compusă din muzică gălăgioasă și din glume și râsuri. Sunt artiști care învață anume să rădă și li se plătește bine pentru acest lucru.

Pentru că n'au răbdare, americanii nu citesc cărți grele de înțeles. Povesti, istorii scurte și ușoare, știri senzaționale, acestea le plac. Chiar în școli programul are în vedere numai lu-

crurile practice ale vieții. Nu se face atâta carte ca în școlile europene. Mai mult sport decât carte.

Nu-i predicator, nu-i slujbă

Baptiștii americani nu se îmbulzesc la amvon. Dacă nu au predicator, nu țin serviciu sau oră de rugăciune. Membrii nu se simt vrednici sau capabili să țină un serviciu divin. De aceea sunt biserici unde nu se ține serviciu, decât la două sau trei Duminici, când vine predicatorul. M'am gândit ce deosebire e între ei și unele din bisericile noastre
(Continuare în pag. 5-a)

Orfelinațul din Prillpeș

toate zilele. Sunt și români de ai noștri care au câte două automobile. În privința aceasta e o boală. Chiar săracul, care are bani puțini, care n'are casa lui, face tot ce poate să aibă automobil. Merge și se face dator numai să se vadă la volan.

De aceea drumurile americane sunt pline de automobile ca furnicarul de furnici. Și mână cu o iuteală foarte mare. În fiecare an mor zeci și zeci de mii de oameni călcați de automobile. Cineva a spus cu drept cuvânt că e aproape mai periculos să treci o stradă dintr'un oraș american decât frontul franco-german.

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Girant responsabil N. Oncu

Anul VIII. No. 6 Sâmbătă 10 Februarie 1940

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lac Barna 4.

Castor: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Din nou rugăm pe iubiții noștri frați și cititori ca să nu ne ceară revistele noastre **contra ramburs**, odată cu comenzile ce le fac la Depozit. Astfel se fac multe greutăți și expedierea foilor întârzie. Tuturor care doresc un număr de probă, le trimetem. Și oricine poate afla costul foilor noastre în fiecare număr din foaie.

* * *

Scrieți adresa Dvs. curat și citeț. Primim atâtea adrese rău scrise, încât abia se pot descifra. Scrieți numele COMUNEI exact, și POSTA, precum și JUDEȚUL.

Nu uitați să scrieți, cel puțin în câteva cuvinte scupul banilor ce-i trimeteți.

* * *

O mulțime de mandate așteaptă vreo poștală care să lămurească pentru ce au fost trimise banii. Dacă banii sunt trimise pentru mai multe abonamente, pe adrese diferite, care nu au loc pe cuponul mandatului, atunci scrieți: **urmează scrisoare.** Și să ne scrieți imediat, ca să știm cum să înregistrăm banii.

Vă rugăm să faceți aceste lucruri, pentru ca să ușurați lucrarea noastră ca să vă putem trimite foile la adresa exactă și așa cum doriți Dvs.

Abonați

Mana Zilnică

DACĂ NU VĂ POCĂIȚI...

Titlul este luat din vorbirea lui Isus către niște oameni care se țineau a fi cei mai nevinovați, cei mai fără de păcat dintre toți oamenii. Ei știau spune multe despre alții, știau toate slăbiciunile altora; știau că niște Galileeni fură omorâți de Irod în timpul când aduceau jertfe pentru păcate și că turla din Siloam s'a prăbușit peste cei optsprezece, fiindcă toți erau niște păcătoși. Dar iată ce le zice Isus: „Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel!” Toți! Și voi ingeri fără aripi!

Sunt în zilele noastre mulți vorbitori buze dulci; oameni care varsă potop de vorbe cu forme frumoase. În aceste discursuri în forme de predici este interțesut și numele lui Hristos. Dar dela alfa până la omega sunt goale de puterea Evangheliei, fără niciun gând să miște ascultătorii spre a se pocăi, și apoi iarăși sunt niște oameni umili, desigur cei mai mulți necărturari, dar care se țin grăpă de „așa a zis” sau „așa zice Domnul”, și fără vorbiri alese, fără etică de amvon, ei predică Cuvântul, încât păcătoșii se întorc la Dumnezeu, se pocăiesc! Care dintre aceștia sunt mai bineveniți să predice în biserici? Asta o putem vedea, o putem mai bine ști după viața bisericii, în ce privește locul. Dar știm că cei ce predică Cuvântul, fac lucruri glorioase.

Oricât de frumoasă e vorbirea, când ea este fără puterea Evangheliei nu poate aduce nicio binecuvântare pentru vreun suflet. Când însă, oamenii aud ce zice Dumnezeu, își văd starea lor păcătoasă și omul care-și vede oșândă, nu poate să mai stea nepăsător. Și tocmai la predica cu „așa zice Domnul” ar trebui să se folosească cele mai frumoase vorbe, cele mai alese cuvinte. Iată de ce scriem aceste șire. Cu o scântee putem da foc la o lume întreagă. Dacă dorința de a câștiga pe păcătoși la Hristos, s'ar aprinde în toate inimile ucenicilor, am vedea mari minuni în toată lumea.

Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel, — la fel ca și Galileenii păcătoși, la fel ca și cei optsprezece oameni din Siloam, iarăși păcătoși, la fel ca și mulți alți păcătoși. Toți veți pieri la fel,

ne zice Isus. Și ceea ce zice Isus este așa!

Dar numai oamenii pocăiți pe predica altora pocăința. Un om nou născut are ce spune despre noua naștere. Un credincios care a gustat că Domnul este bun, și scoate din tezaurul inimii sale lucruri prețioase. Deci acest om și cere ca să știe folosi cuvinte frumoase, vorbire încântătoare pentru a așterne adevărurile lui Dumnezeu înaintea lumii, ca ecă. Păcătoși să se întoarcă la Dumnezeu.

Odată dorința de a câștiga sulz flete la Hristos aprinsă în inimsele ucenicilor și ucenicij ar ști folosi arta vorbirii în a proclama ceea ce zice Dumnezeu, am putea vedea că lumea aceasta ar căuț pe Dumnezeu și păcătoșii s'ar întoarce la El.

Deci cei pocăiți, cei întorși la Dumnezeu să imiteze pe Hristos. Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieror la fel. E bine că Dumnezeu ne-lă mai dat timp să ne pocăim.

I. SOCACIU

ÎN ZIUA DE 24 Decembrie, frații de Cercul Bisericesc Deva au avut o întrunire cu caracter de binefacere, în biserica Simeria. La această întrunire frașii și-au trimis darul lor pentru fondul cărării orfanilor. Dumnezeu a binecuvântat acest fond cu această ocazie, cu suma de lei 9000.

Tot în acest scop, a doua zi de Crăciun frații de pe Valea Hațegului și Jiuului au avut o întrunire în biserica baptistă Hațeg, unde frații au colectat tot pentru acest fond suma de lei 16.760 făcând și promisiuni că fiecare biserică va contribui de bună voie cu tot ce stă în putință, ca orfanii să aibă o casă.

Societatea Tineretului Baptist Lupeni a făcut deasemenea un gest frumos adunând în acest scop suma de lei 2000. Domnul să binecuvinteze pe dătorii voștri și să le ajute a fi în grupul acelorora căroră se va spune de către Domnul Isus: Veniți binecuvântații Tatălui, dă moștenii Impărăția care v'a fost gătită vouă dela întemeierea lumii.

Nu uitați,
că revista
Școalei Duminecale este
CĂLĂUZA

Abonați-o
în grabă!

CUM S'A ÎNFIINȚAT ȘI DESVOLTAT ORFELINATUL CREȘTIN BAPTIST DIN PRILIPET

Religia curată, ... este, să cercetăm pe orfanii și văduve în necazurile lor..

Iacov 1:27.

Vestirea Impărăției lui Dumnezeu, prin Evanghelia Fiului Său și jertfa Sa pe cruce, are un îndoit scop pe pământ. În primul rând, mântuirea sufletelor și căștigarea lor pentru viața veșnică. Iar în al doilea rând, alinarea durerilor și suferințelor omenirii. Așa vedem în viața Domnului Isus în timpul celor trei ani și șase luni: a iertat femeia păcătoasă, a vindecat slăbănogul de 38 de ani, și a săturat multe mii. Aceste lucruri, Domnul le-a făcut cu mulți alții.

După înălțarea Domnului la cer, Duhul Său sfânt s'a coborât peste ucenici ca să continue lucrarea și slăvirea Impărăției lui Dumnezeu, despre care le spusese: lucruri mai mari ca acestea veți face. Ioan 14:12.

De atunci și până astăzi, ucenicii lui Isus au continuat să vestească Evanghelia, pentru mântuirea celor ce au crezut și au căutat să poarte sarcinile și să acopere lipsurile celor nevoiași. Iar în timpul din urmă, au înființat pe tot pământul, spitale

pentru vindecarea bolnavilor, azile pentru întreținerea bătrânilor, orfelinate pentru creșterea și educarea copiilor orfani și multe alte instituții de binefacere.

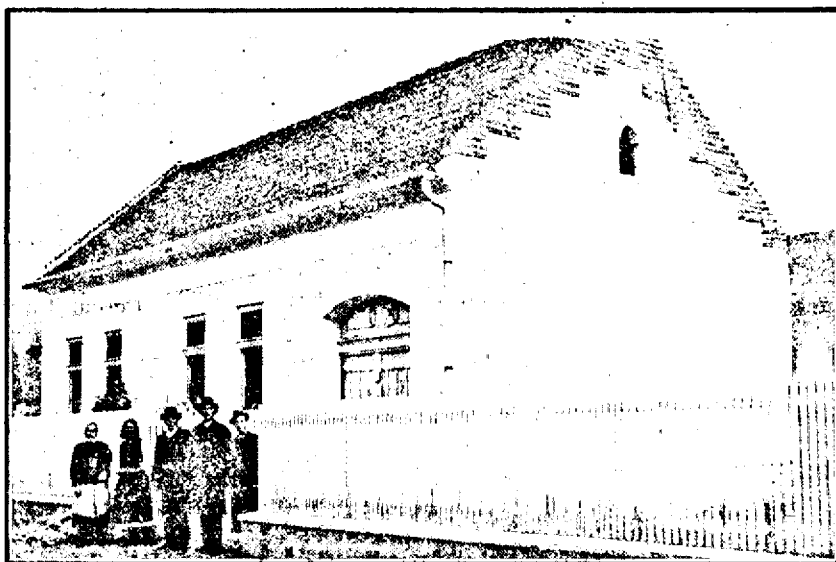
Orfelinatul creștinilor baptiști din Prilipeț, jud. Caraș, (sudul Banatului) s'a înființat în anul 1927, de câțiva frații predicatori, oameni simpli, dar cu frica lui Dumnezeu și iubire de aproapele în inima lor.

La moartea unui frate sărac a rămas sora cu șase copii, fără mijloace de trai și mai fiind și în alte părți copii orfani, frații lucrători au închiriat o casă în comuna Prilipeț, în care au fost adunați cei dintâi orfani. Aici ei au fost îngrijiți de o soră, iar pentru hrana și îmbrăcămintea lor,

s'au angajat Societățile surorilor și frățietatea din bisericile de primprejur.

Timp de trei ani, orfanii s'au înmulțit, și acum s'a văzut că Domnul vrea ca lucrul început să fie continuat. Atunci s'a hotărât să se clădească o casă anume pentru orfelinat; frații au căutat un loc potrivit și s'a clădit o casă compusă din două camere, bucătărie și magazie.

Domnul a binecuvântat lucrarea sa, căci, pe când casa fu gata, au mai venit orfani noi și casa fu neîncăpătoare. Atunci, Domnul din nou ne-a pus pe lucru și s'a clădit o a doua casă, în dosul celei dintâi.

Căldirea orfelinatului din Prilipeț

Lucrarea a fost foarte ușoară, pentru că frățietatea a fost o inimă și un cuget și a lucrat ca un singur om: unii au cărat piatră și cărămidă, alții au adus grinzi și coarne, alții au lucrat zile de lucru cu mâna. Iar darurile bănești veneau la timp, din toate părțile Banatului. Astfel s'a terminat lucrarea și orfelinatul are destule dormitoare, bucătărie, sufragerie, baie și magazie.

S'a mai cumpărat o grădină lângă orfelinat care s'a împodobit cu pomi și cu stupi sistematici, care ne dau miere pentru copii. În această grădină se cultivă zarzavaturi trebuitoare.

Orfanii, pe lângă îngrijirea cu cele materiale, mai sunt crescuți într'o atmosferă creștinească și li s'a da educație sufletească prin

Cuvântul lui Dumnezeu. Până la vârsta de 14 ani merg la școala primară, iar după această vârstă merg să învețe o meserie.

Au fost primiți în orfelinat 27 băieți și 6 fete, și mai sunt cereri noi de primit alți orfani.

Timp de 13 ani am simțit mâna cea plină de har a Domnului, care a ajutat pe robii Săi slăbi la această lucrare de binefacere, căci, deși nu am cerut nimănui vreun ajutor, decât Domnului în rugăciunile noastre, totuși El ne-a trimis totdeauna ajutor la timp și nu am dus lipsă niciodată. Deși, de multe ori am trecut prin încercări grele și felurite, dar El a fost cu noi, fie binecuvântat numele Lui în veci.

În anii din urmă, lăindu-se vestea despre orfelinat, au început să sosească ajutoare din mai multe părți ale țării. Dintre acești frați milostivi și darnici, nu lipsese frații și surorile leproși din Tichilești, muncitori săraci, și frați înstăriți, precum și frații români duși în Statele Unite. Ne gândim că acești frați, toți cred în Cuvântul Domnului și vreau să-și facă comori în ceruri. Mat. 6:20—21. 25:35—40. Și prin darurile lor fac

să se înalțe multe mulțumiri spre slava Domnului. 2 Corint. 9:10—15.

D. GOGA

DESCHIDERE DE BISERICĂ. O mare bucurie și o zi de înălțare sufletească am avut noi, frații din com. Agadici jud. Caraș, în ziua de 31 Decembrie 1939, cu ocazia deschiderii casei de rugăciune a bisericii baptiste, la care a luat parte mult popor. Cuvântul Domnului a fost vorbit de frații predicatori: Gh. Lința, I. Ghiocel, N. Craiovan, G. Dunca și T. Dragu, arătând însemnătatea casei de rugăciune în viața bisericii Domnului nostru Isus Hristos. La serbare a luat parte corul din Tievănuș-mic, de sub conducerea fr. Ion Ciurea și corul din Anina de sub conducerea fr. Moise Scânteie și Buncean. Tot cu această ocazie tinerii au declamat mai multe poezii.

Dărnicia

de D. Baban

Dărnicia există din cele mai străvechi timpuri. Ea a apărut ca o mare și folositoare necesitate a omului față de Creator și lucrarea Sa pe pământ. Astfel o găsim într-o formă sau alta manifestată la toate popoarele, dealungul milior de ani.

În felul acesta nu i se poate tăgădui existența; chiar la poarta Paradisului o găsim la Cain și Abel.

Pe această chestiune, oamenii s'au împărțit totdeauna în două, unii au dat din munca lor Domnului părțile slabe, ca și Cain, iar alții ce aveau mai bun ca și Abel.

Dece trebuie să dăm din veniturile noastre Domnului?

Dumnezeu le-a creat pe toate (vezi Geneza, 1:1). „La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul și toate cele ce sunt și se mișcă pe el, prin urmare El este unicul proprietar. El ne-a dat tot ce avem. Noi suntem administratorii Lui, unii pe mai puțin, iar alții pe mai mult, și fiecare va da socoteală în fața divinului Stăpân de felul cum a administrat averea dată lui.

Biblia ne învață să dăm

În vremea veche, a zecea parte din venituri era a Domnului, impus prin lege și dacă legea poruncea a zecea parte să fie dat Domnului, atunci se naște o întrebare care este mai mare, legea sau harul? Natural că, cu toții suntem de acord că harul. Atunci, dacă după lege era să dea a zecea parte, atunci după har cât trebuie să dăm? Mulți, la această întrebare înghit în sec și-și pleacă în jos capul, fără răspuns. Dar cu aceasta nu este rezolvată problema.

Mare neascultare este a refuza să dai

De multe ori, prin procedeele noastre de a nu da partea Domnului, din veniturile noastre, împiedecăm binecuvântările lui Dumnezeu de a se revărsa peste noi. Dumnezeu, prin glasul proorocului Maleachi (3:8—11), vorbește: „Sunteți blestemați câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime. Aduceți însă în casa visteriei toate zeciuiele, ca să fie hrană în Casa Mea;

puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare...” Prin urmare este un blestem spus de Domnul, la adresa celor ce nu dau din veniturile lor, căci se are în vedere venitul, și proporțional cu venitul tău trebuie să dai Domnului.

A nu da proporțional cu venitul tău este o înșelăciune, și Dumnezeu va judeca pe cel ce este vinovat de acest păcat.

Se zice că: leul s'a luat la cearță cu mia de lei. Mia de lei i-a reproșat leului, zicându-i: Leule, din tine se fac sărmanele biserici, iar din mine, zise mia de lei, toate bloc-hausurile mari și frumoase. Cetitorul să judece...

Am despoiat alte biserici...

Pavel spune Corintenilor în a 2-a epistolă, 11:8: Am despoiat alte biserici să vă pot servi vouă. Foarte de multe ori, păstorii, în zelul lor de a duce vestea Evangheliei mântuitoare la alte persoane, în alte părți și în alte biserici despoaie persoanele și bisericile care au înțeles Cuvântul Domnului. Poate unora nu le place acest subiect, însă nu putem scoate din Cuvântul scris ce este scris, fie că place cuiva fie că nu, căci și aceasta se cuprinde tot în Evanghelie. De multe ori păstorii desbracă familiile lor pentru cauza sfântă. Ce ziceți voi, frați păstori, nu-i adevărat? Iar mulți din necredincioși adună ban lângă ban și-și cumpără casă lângă casa, pământ lângă pământ, fabrică lângă fabrică, automobile luxoase, bani în bănci, are de unde-și da copiii la școli, are cu ce-i îmbrăca, are ce să le dea, în timp ce păstorul și familia lui suferă, s'a cheltuit pe el, și-a sacrificat sănătatea lui și viitorul familiei. Cum oare, crede cineva că Domnul nu are nimic de zis? Păstorul veghează asupra căilor tale ca să te îndrumeze la Hristos. Aiunși odată la canatul căii, la Stăpânul, ce va zice El?, și ce ai să zici tu?

Pavel, în epistola sa către Galateni 6:6 zice: Cine primește învățătura în Cuvânt să facă parte din veniturile lui și celui ce-l învață... Aude cineva acest cuvânt?

Un misionar venit din Africa, în părțile noastre, într-o cuvânta-

re, într-o biserică, între altele a spus: Multe păcate sunt în lumea aceasta însă, continuă misionarul că aceste păcate sunt între om și Dumnezeu dar este un păcat care roade la temelie bisericii lui Hristos și știți care este? Toți auditorii așteptau să le spună care este și începu a le demonstra că acest păcat este, știți care? **Sgârbenia.** Oare ne dăm noi seama de ravagiile ce le face acest păcat?

Poate va zice cineva: eu aș da, dar sunt sărac. Ia citește expresiunea lui Pavel la II-a Corinteni 8, ce scrie despre bisericile din Macedonia că erau într-o sărăcie lucie, și că dărnicie au dat de au uimit pe Pavel. Gestul bisericilor din Macedonia este un exemplu viu și o oglindă în care se poate oglinzi toți cei ce doresc.

Strângeți sgârbeniilor, ban cu ban, în timp ce oamenii mor în păcat.

Dumnezeu a rânduit, ca

cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din Evanghelie (I Corinteni 9:14). Auzi porunca Domnului? Dai tu să trăiască păstorul tău? El nu are dreptul la viață?

BISERICA BAPTISTĂ DIN CURTICI a avut în ziua de 28 Ianuarie o mare bucurie cu ocazia unui deosebit program al tineretului, având ca oaspete pe sora Filia Popovici, care a vorbit despre situația Orfelinatlui din Simeria. Programul a fost condus de fr. Cornel Păscu, păstorul bisericii, iar tineretul a înfrumusetat programul prin poezii, cântări și convorbiri. Colecta de 1350 lei a fost predată sorei Filia Popovici.

BISERICA BAPTISTĂ Cermei a avut o zi de bucurie cu ocazia căsătoriei fratelui Halgea Iuliu din Talaș cu sora Zeni Sălăjan. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de fratele St. Stupariu, ajutat de frații Mara Andrei și Simion Catrința din Șepreș.

FRĂȚII DIN COMUNA Hași-Dumitra din județul Caliacra au avut 2 zile de bucurie în 17 și 18 Ianuarie a. c., cu ocazia deschiderii noului local de rugăciune, și a unui curs biblic. Serviciile au fost ținute de fratele Cristea Gligor din Constanța. Corul, condus de fratele D. Bălceanu a împodobit programul.

În urma acestor serbări, cinci suflete s'au hotărât a urma pe Hristos. S'au făcut două colecte pentru copiii săraci din județ și pentru leproși din Tichilești.

LUCRURI CIUDATE IN AMERICA

(Urmare din pag. 1-a)

unde membrii se țin așa de deștepți că nici nu le mai trebuie predicatorii!

Popor îndrăzneț

Americanii sunt oameni foarte curajoși. Încearcă orice. De aceea sunt un popor foarte progresiv. De pildă, au îndrăznit vara trecută să sboare peste ocean cu avionul. E una din minunile vremurilor noastre. Din Iulie, 1939, în fiecare săptămână două avioane merg din America în Europa și două din Europa în America, sburând pe deasupra oceanului Atlantic peste 4000 de kilometri, fără să se întâmple până acum niciun accident! Și toată America e împânzită de linii de avioane. Oamenii călătoresc cu avionul ca și cu trenul.

Americanul nu se mulțumește cu viața așa cum e. Incontinuu umblă să ghicească, să nascocoască, ceva nou, care să-i ușureze munca și să-i aducă mai mult câștig. De aceea Statele Unite sunt țara invențiilor.

Țara femeilor

Asta e America. Femeia de aici are mașină care îi spală hainele, mașină care îi mătură prin casă, mașină care îi fierbe, mașină care îi calcă hainele, etc. etc. Am spus cuiva că le mai trebuie la americani numai o mașină, să le ducă mâncarea din blid la gură! „Apoi nu știi că și de aceea avem?” îmi răspunse prietenul, cu care vorbeam.

Dar, de fapt, femeia americană nici nu-și bate capul să fiarbă mult. La prăvălii sunt tot felul de conserve. Pune înaintea bărbatului conserve și sandwich. Și el trebuie să mănânce. Dacă îndrăznește s'o insulte sau s'o bată, femeia are drept să-l bage în închisoare imediat! La cererea ei poliția vine și îl arestează.

Fetele americane își găsesc slujbă mai repede decât băieții. Si am auzit pe una din ele spunând cu atâta siguranță: „Noi căpătăm slujbe pentru că suntem mai deștepte decât bărbații!” Era atâta încredere în glasul ei că mi-a venit să râd.

Ba și în altceva vreau americancele să ia locul bărbaților. Tot la patru ani există un an în care fetele au dreptul să ceară pe feciori în căsătorie. 1940 e un astfel de an! Și ele susțin că în acest an

se vor face mai multe căsătorii decât în ceilalți.

Popor darnic

Americanii jertfesc mult pentru bisericile lor. Sunt sute de biserici care dau a zecea parte. Predicatorii sunt foarte bine plătiți. Cei dela țară capătă între 120 și 200 dolari pe lună și locuință. Cei dela orașe au salarii cu mult mai mari. Dr. Johnson, predicator la prima biserică baptistă din Saint Louis are 10.000 dolari pe an și locuință. Asta face cam trei milioane de lei anual. Ei spun că predicatorii trebuie scăpați de grija pâinei de toate zilele, ca să-și poată jertfi tot timpul și energia în predicarea Evangheliei. Apoi casele de rugăciune americane sunt foarte frumoase. E o plăcere să intri și să stai în ele. Bănci frumoase, amvon frumos, pereți frumoși, covoare pe jos, totul e făcut ca să te simți bine în ele. Toate acestea costă bani mulți. Dar bisericile au bani, pentru că poporul jertfește foarte mult.

Simpatie pentru România

Da, se scrie foarte mult despre România acum în ziarele americane. Ei au mult interes și simpatie față de țara noastră. Noi pe aici am folosit orice ocazie să publicăm un cuvânt bun la radio și prin presă despre M. S. Regele și despre Neamul nostru. Azi dimi-

neața am vorbit în capela universității Westminster din Fulton, Missouri, în fața a sute de studenți. Am încercat să spun tot ce am putut mai bine despre Majestatea Sa Regele Carol II și despre drepturile poporului român, timp de o jumătate de oră. La sfârșit, după lungi aplauze de simpatie pentru România, profesorul de sociologie a venit și mi-a spus: „Aveți un Rege minunat! Eu știu că tot ce ai spus despre dânsul, e adevărat! Noi sperăm că poporul român, sub o astfel de conducere, va ieși cu bine din această criză europeană!”

Un alt profesor m'a întrebat: „Ce mai face fratele Socaciu?” „Face bine” i-am răspuns. „Am fost bun prieten la Louisville” mi-a zis el. „E un om bun”. „Știu” i-am răspuns eu, „căci timp de doi ani am fost secretar și dânsul a fost președinte la Uniunea Baptistă din România și cu nimeni pe pamânt nu m'am înțeles mai bine ca și cu dânsul”. „De când l-am cunoscut, am învățat să iubesc România” a încheiat el.

Da, e o minune că aici la aproape 10.000 kilometri depărtare de țara noastră, e atâta interes în Neamul nostru

De sigur toate cele de mai sus au excepții. Eu n'am călătorit decât numai în 12 din cele 48 de state ale Americii.

Fulton, 10 Ianuarie, 1940.

DOUĂ JERTFE

de V. I. Seracin

Mat. 26 6 16 și Ev. 9

Subiectul nostru îl întregesc cele două părți din sfânta Scriptură, care ne vorbesc despre jertfă.

Partea întâiu ne vorbește despre jertfa Mariei; iar partea a doua ne lămurește eternitatea jertfei lui Hristos.

Se mai vorbește în partea întâi despre o zi (Marți), o seară, și o casă. Casa era a lui Simon, leprosul din Betania.

I. Jertfa Mariei.

Din amănuntele pe care ni le dă evanghelistul asupra jertfei Mariei, desprindem următoarele:

- a) E acuzată de fanaticism;
- b) E batjocurată;
- c) E criticată;
- d) E neînțeleasă;

e) Dar e aprobată de Domnul Isus.

1) „Risipa”. „Ce rost are risipa aceasta?”

Același lucru e privit din două părți, Isus și Iuda. Iuda vede „risipă”, dar Domnul Isus vede un lucru „frumos”. Profetul zice: „Gândurile lui Dumnezeu nu sunt gândurile oamenilor”. Aci ideea de risipă e ideea de lux.

Da, Maria a risipit, dar pentru gloria lui Dumnezeu.

2) — Motivul jertfei Mariei. Hristos a fost motivul darniciei ei. Darul neînțeleas de cameni și respins de ei, devine un dar „frumos”, atunci când este motivat de Hristos.

(Continuare în pag. 8-a)

Din lumea largă

In Statele Unite se spune că s'au făcut comenzi duble de avioane, adică de 117 milioane dolari față de 68 milioane dolari ca în anul 1938.

Se spune despre albină că, atunci când strânge miere mai multă ca de obicei în stup, începe să facă un șgomot care seamănă cu acel al unei tobe, prin care aduce la cunoștința celorlalte albine acest fapt important pentru ea.

In Italia, țara invențiilor grafice și electrice, se fac pregătiri pentru a pune în practică o nouă invenție și anume telefonul de buzunar, care se zice că va fi numai de jumătate kgr. greutate. Un mare bogat din America a oferit un premiu de 50 mii dolari aceluia, care va face acest lucru.

Nenorocirile cauzate de minele explozibile se înregistrează mereu. Se spune că un submarin poate duce 60 de mine pe care le sloboade în mare. Iar un vapor special pentru punerea minelor, poate duce până la 200 mine. Când le aruncă în mare, minele sunt astfel dirijate de un mecanism de ceasornic, încât nu sunt vătămate câțiva timp, până când vaporul iese din apele unde a înprăștiat minele. Nu numai vapoarele de războiu ajung victime acestor capcane primejdioase, ci și cele comerciale, care caută să înconjure câmpurile de apă umplute cu mine. În Marea Nordului, lângă țărmurile Angliei, sunt câmpuri de mine lungi de sute de km. și late de câteva zeci de km. În depozitele vapoarelor și submarinelor, minele stau așezate pe niște suporturi special făcute pentru ele și sunt mănuite numai de specialiști.

In regiunea Poznan, cucerită de la Polonezi de către Germani, autoritățile au introdus munca obligatorie la femeile poloneze de la vârsta de 12 până la 57 ani.

In Grecia s'au simțit mai multe cutremure în săptămâna trecută. Populația înspăimântată s'a refugiat în câmp. S'au prăbușit 25 case.

Gerul se menține încă foarte aspru și în țara noastră, în multe locuri, și în alte state europene. În Germania multe școli s'au închis din cauza lipsei de cărbuni.

Războiul fino-sovietic continuă. În unele regiuni se dau lupte violente. Se spune că niște patrulare finlandeze au ajuns până la malul Mării Albe și au dat foc depozitelor de muniții rusești.

Niște medici din Chicago au găsit o foarte interesantă deslegare a problemei de trecere a sângelui dela un om la altul. Pentru a ușura acest procedeu, medicii susțin că e mai potrivit să se ia pe rând, din timp în timp câte puțin sânge dela omul bolnav slăbit, și să se păstreze în chipul cum se păstrează acum sângele, fără să se strice câtus se puțin, și la nevoie să fie din nou trecut în vinele omului slăbit.

In Răsărit războiul nu mai înceată între japonezi și chinezi. Trupele japoneze au făcut o puternică ofensivă împotriva a 24 divizii chinezești și luptele continuă în favoarea trupelor japoneze.

Dr. Hoover, fost președinte al Statelor Unite, într'o vorbire a sa, a declarat că, el îndeamnă Statele Unite să rămână în afară de războiul european. Apoi a făcut un mișcător apel către populația americană, pentru ajutorarea Finlandei și Poloniei.

In Scoția s'a întâmplat un lucru ciudat. Un notar a dat un sfat rău unei femei pentru plasarea unei sume de bani pe care îi avea aceea femeie. Femeia a păgubit mult prin acest sfat rău. Atunci notarul, prin de remuscări, simțind că i se apropie sfârșitul vieții, a lăsat prin testament suma de 300 lire sterline femeii, ca despăgubire. Dar femeia n'a vrut să primească, spunând că dânsa a uitat demult această pagubă și deci notarul mort nu îi este dator cu nimic.

Societatea Crucea Roșie a cerut să se ia măsuri pentru a pune în vedere Rusiei să respecte convențiile prin care se respectă spitalele finlandeze. Suedezii au hotărât să trimită delegați care să vină în ajutorul prizonierilor de războiu finlandezi și ruși.

Rugăm

frățietatea care comandă cărți de la **DEPOZITUL DE LITERATURĂ**, să binevoiască a lua la cunoștință următoarele. Cărțile le trimetem **CONTRA RAMBURS**. Dar, pentrucă spesele de poștă sunt mari, rugăm pe iubiții noștri frați, ca pentru toate comenzile care sunt mai mici de 200 lei, să ne trimită banii înainte, plus 20 lei spese de poștă, n u m a i la adresa **DEPOZITUL DE LITERATURĂ, Arad, str. Lae Barna 4**. Comenzile mai mari de 200 lei, le trimetem **CONTRA RAMBURS**. Iar abonamentele la **Farul Creștin, Călăuza și Mana** să se trimită pe adresa: **N. ONCU, ARAD, str. Blanduziei 4**.

Vă rugăm să faceți aceste lucruri, pentru a ne ușura lucrul nostru și pentru a fi serviți cât mai bine și repede.

CALENDARUL Poporului Creștin pe 1940, a fost vândut până la ultima bucată. Deci, nu mai avem de trimes niciun exemplar. In schimb avem încă:

CALENDARUL BIBLIC pe anul 1940

Comandați-l cât mai repede, până când mai avem. **COSTĂ 3 LEI** bucata.

CALENDARUL BIBLIC

CU 3 LEI BUCATA

Comandați-l câtă vreme mai avem. - Dela 50 bucăți în sus, dăm rabat de 30%.

DEPOZITUL DE LITERATURĂ ARAD
STR. LAE BARNĂ 4

FAPTE ȘI ADEVĂR

de Ioan Rusu, Lupeni

„Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul”.

1 Ioan 3:18.

Teoria fără înfăptuire e asemenea vântului care nu aduce ploaie. De aceea are mare dreptate înțeleptul când spune: „Unde numai se vorbește e sărăcie și lipsuri”.

Când apostolul Ioan scrie epistola sa, în Creștinism intrase un fel de moleșală. Adică oboseală la aplicarea cuvântului în faptă. Religia vorbelor și nu a faptelor. Apostolul o combate. Cere în cuvintele lui, ca vorba să fie tradusă în faptă. Nu cuvinte umflate ci fapte îndesate.

Iubirea să fie cu mâna plină. Nu cum un credincios obișnuia să spună: „Frate, la noi iubirea umblă cu mâna goală”. O astfel de iubire e asemenea florilor ce miroase frumos dar în schimb fructe nu lasă. Vântul le suflă jos, iar pomul rămâne gol.

Cuvântul intrupat.

Dumnezeu e singura pildă vrednică de urmat. El, ce spune, face. Cuvântul Lui e realitate. Isus spune: „Fiți desăvârșiți cum Tatăl vostru este desăvârșit”. Aceasta înseamnă împlinirea cu fapta a cuvântului dat. Nu este nimic mai înjositor pentru ființa omenescă decât nestatornicia în cuvânt. Conflictul mare între popoare și persoane se nasc din faptul că, cuvântul nu se transformă în faptă.

Dumnezeu și-a împlinit cuvântul Său în ierburile văzute de ochii noștri. El a zis: să fie un pământ, producător de vegetație și alimente pentru traiu, viețuitoare, și pe urmă a zis: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră”. Aceasta s'a făcut și noi vedem cu ochii noștri că Dumnezeu nostru își împlineste cuvântul în fapt. Noi suntem faptele Lui. Cerul, luna, stelele și soarele sunt faptele lui Dumnezeu. Lumea spirituală cu miriadele de ființe, pe care noi nu le vedem și care ne întrec în frumusețe și în tăria de caracter, sunt faptele Lui.

Pentruca Dumnezeu, Tatăl nostru, să ne descopere caracterul Lui, și-a intrupat Cuvântul într'un corp asemănător nouă. „Cuvântul trup s'a făcut și a locuit

printre noi plin de har și de adevăr”. Ev. Ioan 1:4.

Creștinul trebuie să-și intrupeze cuvântul în faptele lui bune. Fiecare faptă, un cuvânt intrupat și fiecare cuvânt să fie urmat de faptă. Isus zice: „Nu cine îmi spune Doamne, Doamne va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri”.

Rodul iubirii.

Iubirea adevărată este aceea care are fapte. Apostolul zice: „Iubiți cu fapta și adevărul”. Nu fapte forțate ci înfăptuiri care eurg dintr'o iubire neprefăcută.

Credinciosul în Domnul face binele nu sub porunca aspră a legii, ci mânat de puterea iubirii. Iar dragostea lui pentru semenii nu stă numai în cuvinte dulci și măgulitoare ci în fapte bune care răspund și împlinesc lipsurile nevoiașilor.

Rodul harului.

Inima credinciosului e miloasă;

Este compătimitoare. Nu poate rămâne rece în fața celor suferinzi. Inima credinciosului e inima Domnului Isus. El i-a dat-o. El, Domnul Isus simte și împărtașește și azi pe pământ, prin inimile credincioșilor Lui, nevoile și durerile oamenilor. El zice „Fiule dă-Mi inima ta”. De ce Dumnezeu cere inima omului? Pentruca prin ea să poată răspunde la cei ce plâng și suferă. Inima creștină e mijlocul prin care Domnul cerului își manifestă mila Lui, față de ființele omenesti. Dacă se zice că El a locuit printre noi plin de har și de adevăr, trebuie astăzi să spunem altfel, după atâta vreme: „El locuiește în noi plin de har și de adevăr”. Așa cum zice un scriitor: „Dumnezeu voințe ca să intre în mine și cu mâinile mele să îmbrățișeze pe cei din jurul meu”.

Da, iubitul meu, tu și eu trebuie să fim locuința lui Dumnezeu. Mijloacele prin care Dumnezeu să îmbrățișeze pe cei din jurul nostru.

Un mesaj către toți creștinii

Acum câțva timp, la Londra s'a ținut o întrunire mare la care au luat parte păstori și credincioși din toate confesiunile creștine. Credincioșii, reprezentând lumea creștină din Anglia, cu unanimitate au votat următorul mesaj să fie trimis către creștinii din toată lumea:

„Această mare întrunire a poporului creștin adunat din mai multe biserici deosebite, primește cu încredere și nădejde declarația din partea guvernelor aliate că, în acest războiu nenorocit, ele nu doresc umilirea niciunei alte națiuni, ci sunt interesate a vedea libertatea și dreptatea să predomină pentru fiecare stat, fie mic sau mare.

„Din această pricină, noi credem că n'ar trebui să fie nicio îndoială din partea lor de a avea în vedere o conferință nouă mondială. Cu toate acestea bineînțeles, ar fi un ajutor incalculabil, în a le sprijini să facă acest pas cu încredere, dacă bisericile creștine din Germania ar putea vedea calea pe care stau, împedite, cu aceeași convingere ca și noi, să facă o declarație asemănătoare cu privire la scopul poporului lor în a-

ceastă luptă. Cu siguranță, creștinii din aceste mari popoare, Germanii, Francezii și Englezii, deși în prezent încălcite în nebunia goală a războiului, pot chiar și acum face să rezolve această dușmănie tragică, într'o pace dreaptă și durabilă. Ele ar putea prezenta o garanție mutuală că, în numele lui Dumnezeu, ele nu vor tolera nicio altfel de așezare.

„Noi, cei ce trimitem acest mesaj, nu vom înceta a lupta pentru această țintă, și rugăm poporul creștin din toate părțile lumii, iarăși în numele Domnului și a Mântuitorului nostru, să conlucreze și dânsii pe deplin pentru acest scop. Lăsați să fie și să se facă inițiative creștinești cât de îndrăznețe și mișcare pentru acest lucru, în toate locurile, cu orice preț.

Pacea lui Dumnezeu să fie cu voi toți”.

Ferițiți făcătorii de pace.

I. Socaciu.

Abonați și răspândiți

FARUL CREȘTIN

FAPTE, PILDE și IDEI

Două regine cu două firi

Regina Maria a Angliei era pe timpul când se răspândea mișcarea evanghelică întocmai ca focul pe miriștea uscată. Martin Luther rupesese cu Papa la 1517. Cinci domnitori din statele germane s'au alăturat lui, Papa dela Roma, necăjit până la îmbolnăvire, a călătat să folosească toate capetele încoronate cu tot ce aveau la dispoziție pentru răpunerea Reformăției. Regina Maria a Angliei și-a dat, ca fiică a credinței papistașe, tot concursul ei pentru stărpirea celor ce nu voiau să fie supuși Papei dela Roma. Se zice că Regina Maria era violentă, crudă și răz-bunătoare. Indată ce s'a urcat pe tron, a dat porunci ca Biblia să nu mai poată fi tipărită. Peste trei sute de credincioși iubitori de Biblie, la care s'a găsit Biblia, Cartea oprită, fură arși pe rug. Domnia ei, între 1553—1558 se numește ocărmuirea sângeroasă. In locul reginei Maria cea sângeroasă, cum i se mai zice, a urmat pe tron Elizabeta, o principesă de 25 de ani, luminată și bună la inimă. Regina Elizabeta a dat slobozenie mare pentru tipărirea și circularea Bibliei, și în vremea ei s'au făcut mari progrese și în cele ale credinței evanghelice și în cele ale statului.

* * *

Ilustra Suverană a Angliei, Regina Victoria, fu întrebată de un prinț venit în vizită prin Anglia dintr'o țară îndepărtată, că ce are de zis, cui, și la ce se datorește propășirea și puterea Angliei? Regina Victoria, o ființă foarte înțeleaptă și smerită, a răspuns: *Taina propășirii și puterii Angliei este Biblia.*

Și noi credem că taina ce ne dă putere să creștem în credință și muncă pentru Tron și Patrie nu poate fi alta decât Biblia. Ea, Taina propășirii și puterii României, este Biblia. I. R. S.

Englezii — Biblia — Telegraful

Cu progresul unui popor crește și tezaurul de vorbe vărsătoare de lumină. Și oamenii cuminți totdeauna caută să împărtășească întreg poporul lor cu tot ce au mai bun și mai frumos. Așa, pe la anul 1870 după propășirea cea mare a Reginei Victoria a Angliei, s'a făcut o hotărâre bună și înțeleaptă, spre a se revizui traducerea Bibliei autorizată. Aproape una sută de savanți cu renume în Anglia și America, s'au adunat în luna Iunie, 1870, la Westminster, Londra, și după o hotărâre s'au pus la lucru fiecare separat și timp de zece ani au muncit la noua traducere pe care au vărsat-o într'o limbă engleză frumoasă. Se zice că peste două milioane de exemplare fură coman-

date înainte de a fi ieșit de sub tipar. Tot atunci, americanii așteptau cu mult dor noua lucrare și când lucrarea fu terminată, Noul Testament, dela Matei până la Romani, toate cărțile — 118.000 cuvinte — fură telegrafiate dela New-York la Chicago, cel mai lung, mesaj telegrafic ce s'a trimis vreodată! Cum vedem, aceste lucrări sufletești au ținut poporul englez treaz și l-au făcut să meargă din bine spre mai bine. Poate am avea și noi să

învățăm ceva dela ei, ca și despre noi să se poată vorbi așa peste 70 de ani. N'am mai auzit că un alt popor să fi avut așa savanți ca să trimită cuprinsul din 6 cărți din Noul Testament prin telegrafie ca să se urgenteze tipărirea Bibliei. Iată deci nu trebuie să ne mirăm că soarele nici odată n'apune de pe pământul stăpânit de rasa anglo-saxonă. Nu sunt englezii aceștia îngeri — suntem siguri — dar sunt oameni demni de numele ce-l poartă.

DOUĂ JERTFE

(Urmare din pag. 5-a)

3) — Un nou înțeles. Darul Mariei capătă un nou înțeles. Maria a avut un gând cu darul ei, de a face o plăcere lui Isus; dar Isus îi dă un nou înțeles: pregătirea pentru moartea Lui, „Mie Mi-ați făcut”. Darurile noastre făcute în numele lui Hristos, Hristos le consideră ca pentru Sine.

4) — Eternitatea darurilor. „... oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei”.

Darurile noastre devin nemuritoare. O veșnicie întreagă va descoperi ce am făcut noi pentru Hristos. „Faceți-vă prieteni cu ajutorul bogățiilor nedrepte, ca să vă primească în corturile veșnice”.

II. Jertfa lui Isus.

Jertfa Domnului Isus constă în:

1) — Puterea de a mântuii desăvârșit. Evrei, 5:9 și 7:25. El are putere să mântuiască:

- a) Orișice vârstă;
- b) Orișice rasă;
- c) De orișice păcat.

2) — Puterea de a sfinți, de a crește în har, în cunoștința lui Hristos, Chipul lui Dumnezeu și asemănarea lui Hristos.

3) — Puterea de a păstra. — „Nimeni nu-i va smulge din mâna Mea”.

4) — Toți cei mântuiți de El, prin sângele Lui, prin credința în El, au dreptul de a se numi „copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu”.

Fiecare din noi să căutăm a fi darnici. Să jertfim fără părere de rău, asemenea Mariei, pentru

ca ea să fie motivată de Hristos și să fie socotită ca un lucru „frumos”, din partea noastră, pentru El; iar jertfa Lui pentru noi să nu fie zadarnică.

Știri religioase

LA 23 IANUARIE, a. c. s'a ținut înmormântarea serei Ilieș Florica din comuna Cărăsău, jud. Bihor. Actul înmormântării a fost oficiat de frații Teodor Marian și Teocul Ioan, Muzica din Cărăsău a im-podobit programul. În urma serei rămânândurerați părinții, soțul și o fetiță de 50 ani.

A INCETAT DIN VIEATA în spitalul din Zalău (Sălaj) la 29 Ianuarie băiatul fratelui Negrean Zacheu, din comuna Buciumi. Serviciul înmormântării a fost oficiat de fratele Cucuian Teodor și Cu-re Simion, seminarist.

IN ZIUA A DOUA de Crăciun, școala duminicală din Buteni a avut o mare bucurie, având un deosebit program compus din cântări, poezii. Corul copiilor mici, condus de sora F. Moldovan a făcut bucurii, după care s'au împărțit daruri copiilor. Programul a fost condus de sora Florica Moț, seminaristă.

BISERICILE NEGOCI și Lunca Cernău din jud. Hunedoara, au avut o mare bucurie în zilele de 21 și 28 Ianuarie, cu ocazia serbărilor societăților femeilor pentru ajutorarea celor nevoiași. Au vorbit frații Debucean Gheorghe și Ștefan Ig-nat, făcându-se colecte pentru zidirea bisericilor din Deva și Rusea Montană.

MAI MULTE FAMILII de frați din com. Tăut, jud. Bihor, au rămas săraci pe drumuri din cauza revărsării Crișului Negru, care le-a distrus tot ce au avut. Frații apelează la bunăvoința fraților m-foși și darnici, ca să-i ajute. Darurile să se trimită la adresa: Matiuț Gabriel, Tăut 209, pl. Tincea, jud. Bihor.